

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กวี เปรมรัตน์ชัย. การเลือกปฏิบัติด้านราคาอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมทางการค้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- กิตติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์. การซื้อ รวม และควบกิจการ ทางออกของธุรกิจไทย. วารสารการเงินธนาคาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 222 (ตุลาคม 2543): 129-132.
- กิตติบดี ไชพุด. อุปสรรคบางประการของการควบคุมผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาด. สภานายความ วารสารกฎหมาย ปีที่ 11 ฉบับที่ 45 (เมษายน 2546): 61-63.
- ขจร เลิศสกุลพานิช. มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมพฤติกรรมการค้าเพื่อจัดคู่แข่งชั้นในไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- คอตเลอร์ ฟิไลป์ และอาร์มสตรอง แกรี่. หลักการตลาด Principles of Marketing แปลโดย วารุณี ตันติวงศ์วานิช และคนอื่นๆ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า, 2545.
- จันทร์ทอง เจริญหิรัญยงยศ. สภาพตลาดในประเทศไทยกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้า. งานวิจัยเรื่องตามหลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- เฉลิมพร อภิชนาพงศ์. การควบและครอบงำกิจการในยุคโลกาภิวัตน์. สุทธิปริทัศน์ ปีที่ 14 ฉบับที่ 44 (กันยายน-ธันวาคม 2543): 50-60.
- ชมสมร ชุมชัย. แข่งขันทางการค้าเป็นธรรม หรือทำลาย. วารสารธรรมนิติ ฉบับหลากหลายกฎหมายหลายธุรกิจ ปีที่ 1 ฉบับที่ 8 (สิงหาคม 2546): 87-94.
- ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. ภาวะภาษีเกี่ยวกับการขายทรัพย์สิน โอนกิจการ ควบกิจการ และเลิกกิจการ. สรรพากรศาสตร์ ปีที่ 21 ฉบับที่ 4 (ธันวาคม 2543): 506-515.
- ชนินทร์ มีโกตี. พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542. ชีพจรเศรษฐกิจ ปีที่ 7 ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2542): 34-41.
- ชีพจรธรรม คำวิเศษณ์. ก้นดักในขั้นตอนการควบและเข้ายึดกิจการ. E-COMMERCE ปีที่ 3 ฉบับที่ 35 (พฤศจิกายน 2544): 74-77.

ทิพย์ชนก รัตโนสถ. การควบรวมและการแยกส่วนบริษัทในบริบทของกฎหมายฝรั่งเศส.

วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 28 ฉบับที่ 4 (ธันวาคม 2543): 726-738.

ธงชัย สันติวงษ์. การตลาดสำหรับนักบริหาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

ธรวดี ศรีสวัสดิ์ศักดิ์ และดาวินทร์ รักษ์พลเมือง. การควบรวมกิจการระหว่างประเทศ คลื่นลูกใหม่ที่กำลังมาแรง. วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 11 (ธันวาคม 2543): 36-41.

นงนุช โสรรัตน์. ทางเลือกที่จะเติบโตของธุรกิจด้วยการรวมกิจการ. วารสารนักบริหาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม 2542): 28-31.

นพพร จันทรนำชู. การควบกิจการและการครอบงำกิจการ. วารสารร่วมไทรทอง ปีที่ 8 ฉบับที่ 5 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2542): 24-25.

บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ. กฎหมายป้องกันการจำกัดการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศเยอรมัน.

วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (มีนาคม 2531): 63-78.

บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ. กฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจเยอรมัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.

ประคองจิต ชัยชนะ. พรบ.แข่ง(เข้า)ขันทางการค้า ปาหีปี 2000. โลกการค้า ปีที่ 6 ฉบับที่ 59 (สิงหาคม 2543): 29-38.

ผาสุก เจริญเกียรติ. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับกลไกการบังคับใช้กฎหมายป้องกันการผูกขาด. วารสารอัยการ ปีที่ 4 (พฤษภาคม 2537): 61-67.

ผาสุก เจริญเกียรติ. ความรับผิดชอบแห่งกรณีละเมิดกฎหมายป้องกันการผูกขาด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ฝ่ายวิจัยและพัฒนาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การรวมกิจการรูปแบบใหม่ของความร่วมมือระหว่างตลาดหลักทรัพย์. วารสารตลาดหลักทรัพย์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 12 (พฤษภาคม 2541): 148-150.

ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). การรวมกิจการอีกเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาธุรกิจ. ปราสาทสังข์ ฉบับเศรษฐกิจวิเคราะห์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มิถุนายน 2540): 34-39.

พรสรัญ รุ่งเจริญกิจกุล. การตรวจสอบเพื่อซื้อหรือควบกิจการ. วารสารการเงินการธนาคาร ปีที่ 21 ฉบับที่ 255 (กรกฎาคม 2545): 148-150.

- พรอนงค์ บุญวาทะกุล. การประเมินมูลค่าของกิจการในการรวมธุรกิจ. วารสารIndustrial ฉบับที่ 52 (ธันวาคม 2541): 506-515.
- ไพบุลย์ ณ นครชุม. การรวมกิจการของ AOL และไทม์วอร์เนอร์. Business Computer Magazine ปีที่ 11 ฉบับที่ 132 (กุมภาพันธ์ 2543): 95-98.
- ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. กระแสการควบ และซื้อกิจการ กำลังพัดแรงจากตะวันตกสู่เอเชีย. วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 9 ฉบับที่ 10 (ตุลาคม 2541): 44-73.
- วราภา วรพิชโยทัย. นโยบายการแข่งขันภายในกรอบองค์การการค้าโลก : ศึกษากรณีคดี ฟุจิ – โกดัก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- วิรัชบิร วัฒนา และบุษบา สนสุทธิ. การตลาดคลาสสิก. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สื่อดิจิทัล จำกัด, 2545.
- วิโรจน์ พูนสุวรรณ. M&A กับกฎหมายแข่งขันทางการค้า. วารสารการเงินธนาคาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 222 (ตุลาคม 2543): 133-134.
- ศุภชัย พาณิชภักดิ์. บทบาทไทยในเวทีเศรษฐกิจโลก. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2544.
- ศักดิ์ดา ธนิตกุล. โลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้าในประเทศไทย. วารสารกฎหมาย ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2545): 1-21.
- สมชาติ ภคภาสน์วิวัฒน์. กลยุทธ์การแข่งขันของธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2544.
- สมพร แดงดี. การใช้ดุลพินิจในการให้สินเชื่อทางธุรกิจกับความรับผิดชอบทางอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณีให้สินเชื่อเพื่อครอบงำกิจการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สมพงษ์ สงวนศักดิ์. การป้องกันการค้าอันไม่เป็นธรรมจากการรวมตัวของบริษัท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- สรวิศ ลิ้มปรีงยี. กฎหมายการแข่งขันทางการค้า: หากคดีไม่โครซอฟท์เกิดขึ้นในประเทศไทย. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 4 (ธันวาคม 2543): 609-652.
- สรวิศ ลิ้มปรีงยี. กฎหมายการแข่งขันทางการค้า: แนวคิดพื้นฐาน เจตนารมณ์ และปัญหา ฉบับรวมบทความ. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2543.

- สาธิต ผ่องธัญญา. การวิเคราะห์งบการเงินเมื่อมีการรวมกิจการ. สรรพากรสาส์น ปีที่ 48 ฉบับที่ 7 (กรกฎาคม 2544): 506-515.
- สุธีร์ สุภนิตย์. การใช้มาตรการทางกฎหมายควบคุมพฤติกรรมของผู้มีอำนาจเหนือตลาด. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 21 ฉบับที่ 4 (ธันวาคม 2543): 506-515.
- สุธีร์ สุภนิตย์. การควบคุมการควบกิจการ (Merger Control). วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 24 ฉบับที่ 4 (ธันวาคม 2537): 689-700.
- สุธีร์ สุภนิตย์. กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า และกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ : มุมมองด้านผู้บริโภค. วารสารกฎหมาย ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม 2542): 71-84.
- สุธีร์ สุภนิตย์. กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการผูกขาดทางการค้า และธุรกิจของประเทศญี่ปุ่น. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 (กันยายน 2537): 194-212.
- สุธีร์ สุภนิตย์. การบริหาร และการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้า. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 32 ฉบับที่ 4 (ธันวาคม 2545): 725-737.
- โสมนัส ณ บางช้าง. การครอบงำกิจการ (Takeover). วารสารนักบริหาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม 2542): 45-49.
- โสภณ รัตนากร. หุ้นส่วน-บริษัท. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2539.
- อนันต์ จันทโรภากร. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้า. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 29 ฉบับที่ 3 (กันยายน 2542): 336-365.
- อัญญา ชันชวิทย์. การควบกิจการ : ทางรอดของธุรกิจ. BSDC FOCUS ปีที่ 2 ฉบับที่ 14 (กุมภาพันธ์ 2541): 1-3.
- อัญญา ชันชวิทย์. การควบกิจการ และการครอบงำกิจการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์, 2540.
- อัมพรพรณ ไกรพฤกษ์. นานาสาระ. มติชนสุดสัปดาห์ (13 มิถุนายน 2542): 4.
- อัศวรรษย์ สุนทรพรรณ. ปริทัศน์การค้า. ประชาชาติธุรกิจ (ตุลาคม 2543): 8.

ภาษาอังกฤษ

Antitrust Law and Economics 1981 by E.KANTZENBACH (Online). Available from:

www.bundesrecht.juris.de/bundesrechtlgwb/htmltree.html.

Competition comment: Competition Law Developments in the EU (Online). Available from:

www.freshfields.co.th

Competition Law: Japan (Online). Available from: www.global.practicallaw.com

Competition Policy Objectives: A Japanese View (Online). Available from: www.jftc.go.jp/e-page/speech.html.

Competition Policy Objectives – A Japanese View by Hideki Kobuyashi (Online). Available from:

www.jftc.go.jp/e-page/speech/970613.html

Dietrich Hoffmann, and Stefan Schaub . The German Competition Law (Legislation and Commentary). United States of America: Kluwer Law & Taxation Publishers, 1987.

EU Mergers (Online). Available from: www.dti.gov.uk/international/eu_issues/mergers.shtml

EU Merger Control: A Deal Lawyer's Compass for Ensuring Safe Passage (Online). Available from: www.acca.com

F.M. Scherer, Robert J.Lamer, and James, W Meeham, Jr. Economics & Antitrust Policy. New York: Quorum Books/ Greenwood Press, Inc. 1989.

Global Competition. (Online). Available from: www.global.competition.com/germany.html.

Globalization: Do Mergers Threaten Nations (Online). Available from:

www.irps.uscd.edu/irps/innews/lat062798.html

Globalization's Effect on Antitrust Law New England Law Review (Vol. 34:1) (Online).

Available from: www.dti.gov.uk/international/eu_issues/mergers.html

Hiroshi Iyori. Competition Policy and Government Intervention in Developing Countries: An Examination of Japanese Economic Development. Washington D.C.: Washington University Global Studies Press, 1987.

Horizontal Merger Guidelines (Online). Available from: www.profs.jp.findlaw.com/mergers.html.

How does the federal government decide whether to challenge a merger between competitors?

(Online). Available from: www.smallbiz.biz.findlaw.com

Information relating to the scope of EC merger control (Online). Available from:

www.bundeskartellamt.com

Introduction to Merger Control in Germany (Online). Available from: www.bundeskartellamt.com

Knowledge Resulting from Merger Policy in West Germany (Online). Available from: www.merger.com & competition policy in the european community.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

กฎหมายประมวลแพ่ง และพาณิชย์

การควบบริษัทจำกัดเข้ากัน

- มาตรา 1238 อันบริษัทจำกัดนั้นจะควบเข้ากันมิได้ เว้นแต่จะเป็นไปโดยมีมติพิเศษ
- มาตรา 1239 มติพิเศษซึ่งวินิจฉัยให้ควบบริษัทจำกัดเข้ากันนั้นบริษัทต้องนำไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับตั้งแต่วันลงมติ
- มาตรา 1240 บริษัทต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่เจ็ดครั้งเป็นอย่างน้อย และส่งคำบอกกล่าวไปยังบรรดาผู้ซึ่งบริษัทรู้ว่าเป็นเจ้าหนี้ของบริษัทด้วยจดหมายลงทะเบียนไปรษณีย์บอกให้ทราบรายการที่ประสงค์จะควบบริษัทเข้ากัน และขอให้เจ้าหนี้ผู้มีข้อคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใดในการควบบริษัทเข้ากันนั้นส่งคำคัดค้านไปภายในหกเดือนนับแต่วันที่บอกกล่าว
- ถ้าไม่มีใครคัดค้านภายในกำหนดเวลาเช่นว่านั้น ก็ให้พึงถือว่าไม่มีคัดค้าน
- ถ้าหากมีเจ้าหนี้คัดค้าน บริษัทจะจัดการควบเข้ากันมิได้ จนกว่าจะได้ใช้หนี้หรือได้ให้ประกันเพื่อหนีรายนั้น
- มาตรา 1241 บริษัทได้ควบเข้ากันแล้วเมื่อใด ต่างบริษัทต้องนำความไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ควบเข้ากันและบริษัทจำกัดอันได้ตั้งขึ้นใหม่ด้วยควบเข้ากันนั้น ก็ต้องจดทะเบียนเป็นบริษัทใหม่
- มาตรา 1242 จำนวนทุนเรือนหุ้นของบริษัทใหม่นั้นต้องเท่ากับยอดรวมจำนวนทุนเรือนหุ้นของบริษัทเดิมอันมาควบเข้ากัน
- มาตรา 1243 บริษัทใหม่นี้ย่อมได้ไปทั้งสิทธิและความรับผิดชอบบรรดามีอยู่แก่บริษัทเดิมอันได้มาควบเข้ากันนั้นทั้งสิ้น

ภาคผนวก ข.

กฎหมายประมวลรัษฎากร

.....

มาตรา 73 ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ในการควนภาษีให้ถือว่าแต่ละบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งควบเข้ากันนั้นได้เลิกกัน และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันได้ควบเข้ากันมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการ และเสียภาษีแทนแต่ละบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งให้ถือว่าเลิกกันนั้น ในกรณีดังกล่าวให้นำบทบัญญัติมาตรา 72 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และสำหรับกรณีบริษัทนิติบุคคลให้กรรมการของบริษัทนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นใหม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ชำระบัญชีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 72

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

พระราชบัญญัติกฎหมายบริษัท มหาชน จำกัด พ.ศ. 2535

การควบบริษัท

มาตรา 146 บริษัทตั้งแต่สองบริษัทขึ้นไป หรือบริษัทกับบริษัทเอกชนจะควบกันเป็นบริษัทก็ได้ โดยที่ประชุมผู้ถือหุ้นของแต่ละบริษัทที่จะควบกันลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน และในกรณีที่เป็น การควบกับบริษัทเอกชน ต้องมีมติพิเศษตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่มีมติให้ควบบริษัทตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่มีผู้ถือหุ้นคัดค้านการควบบริษัท บริษัทต้องจัดให้มีผู้ซื้อหุ้นของผู้ถือหุ้นดังกล่าวในราคาที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ครั้งสุดท้ายก่อนวันที่มีมติให้ควบบริษัท และในกรณีไม่มีราคาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ให้ใช้ราคาตามที่สุดประเมินราคาอิสระที่ทั้งสองฝ่ายแต่งตั้งขึ้นเป็นผู้กำหนด ถ้าผู้ถือหุ้นนั้นไม่ยอมขายภายในสิบสี่วัน นับแต่วันที่ได้รับคำเสนอขอซื้อให้บริษัทดำเนินการควบบริษัทต่อไปได้ และให้ถือว่าผู้ถือหุ้นดังกล่าวนั้นเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ควบกันแล้ว

มาตรา 147 บริษัทต้องมีหนังสือแจ้งมติการที่จะควบกันกับบริษัทอื่น ไปยังเจ้าหน้าที่ของบริษัท และให้นำมาตรา 141 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 148 เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา 147 แล้ว ให้ประธานกรรมการของบริษัทที่จะควบกัน เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้น ๆ ให้มาประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) จัดสรรหุ้นของบริษัทที่ควบกันให้แก่ผู้ถือหุ้น
- (2) ชื่อของบริษัทที่ควบกัน โดยจะใช้ชื่อใหม่หรือจะใช้ชื่อเดิมของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่จะควบกันก็ได้
- (3) วัตถุประสงค์ของบริษัทที่ควบกัน
- (4) ทุนของบริษัทที่ควบกัน โดยจะต้องมีทุนไม่น้อยกว่าทุนชำระแล้วของบริษัทที่จะควบกันทั้งหมดรวมกัน และถ้าบริษัทที่จะควบกันได้นำหุ้นออกจำหน่ายครบตามจำนวนที่จดทะเบียนไว้แล้วจะเพิ่มทุนในคราวเดียวกันนี้ก็ได้
- (5) หนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทที่ควบกัน
- (6) ข้อบังคับของบริษัทที่ควบกัน

- (7) เลือกตั้งกรรมการบริษัทที่ควบกัน
- (8) เลือกตั้งผู้สอบบัญชีบริษัทที่ควบกัน
- (9) เรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นในการควบบริษัท (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ต้องดำเนินการประชุมให้เสร็จสิ้นภายในหกเดือนนับแต่วันที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งได้ลงมติให้ควบกันเป็นรายหลังสุด เว้นแต่ที่ประชุมตามมาตรา 148 นี้ลงมติให้ขยายเวลาออกไป แต่เมื่อรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา 149 ในการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันตามมาตรา 148 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการนั้น ๆ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่ที่จะใช้เป็นที่ประชุมต้องอยู่ในท้องที่อื่นเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือจังหวัดใกล้เคียงของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่จะควบกัน
- (2) ต้องมีผู้ถือหุ้นซึ่งมีหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมดของบริษัทที่จะควบกันมาประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม
- (3) ให้ผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมเลือกผู้ถือหุ้นคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม
- (4) การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมากของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมตาม (2)

มาตรา 150 คณะกรรมการบริษัทเดิมต้องส่งมอบกิจการ ทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ของบริษัทให้แก่คณะกรรมการบริษัทที่ควบกันแล้วภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุมตามมาตรา 148

มาตรา 151 คณะกรรมการบริษัทที่ควบกันแล้วต้องขอจดทะเบียนการควบบริษัทพร้อมกับยื่นหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับที่ที่ประชุมตามมาตรา 148 ได้อนุมัติแล้วต่อนายทะเบียน ภายในสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุมตามมาตรา 148 และให้นำมาตรา 39 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 152 เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนการควบบริษัทแล้ว ให้บริษัทเดิมหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล และให้นายทะเบียนหมายเหตุไว้ในทะเบียน

มาตรา 153 บริษัทที่ควบกันและจดทะเบียนแล้วย่อมได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของบริษัทเหล่านั้นทั้งหมด

ภาคผนวก ง.

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

การควบกิจการ

มาตรา 245 “หลักทรัพย์” หมายความว่า หุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์อื่นที่อาจแปลงสภาพแห่งสิทธิเป็นหุ้นได้

“กิจการ” หมายความว่า บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัด

มาตรา 246 บุคคลใดได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการใดในลักษณะที่ทำให้ตนหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ในกิจการนั้นเพิ่มขึ้นหรือลดลงเมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนทุกร้อยละห้าของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้น ไม่ว่าจะมีการลงทะเบียนการโอนหลักทรัพย์นั้นหรือไม่ และไม่ว่าการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของหลักทรัพย์นั้นจะมีจำนวนเท่าใดในแต่ละครั้ง บุคคลนั้นต้องรายงานถึงจำนวนหลักทรัพย์ในทุกร้อยละห้าดังกล่าวต่อสำนักงานทุกครั้งที่ได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ภายในวันทำการถัดจากวันที่ได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการนั้น เว้นแต่ในกรณีการจำหน่ายที่ไม่มีผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารหรือธุรกิจของกิจการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนดการรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนด

มาตรา 247 บุคคลใดเสนอซื้อหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นผลให้ตนได้มาหรือเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ถึงร้อยละสิบห้าขึ้นไปของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการ ให้ถือว่าเป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการเว้นแต่เป็นการได้มาโดยทางมรดก การเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการตามวรรคหนึ่งให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด ในการนี้ คณะกรรมการ ก.ล.ต. จะกำหนดให้บุคคลดังกล่าวจัดทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนดให้จัดทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ตามวรรคสอง คำเสนอดังกล่าวต้องยื่นต่อสำนักงาน และให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

มาตรา 248 ให้ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ประกาศหรือแจ้งการเสนอซื้อหลักทรัพย์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

มาตรา 249 ให้ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ส่งสำเนาคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ให้แก่กิจการที่ตนเสนอซื้อหลักทรัพย์นั้น โดยทันทีที่ได้ยื่นคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ต่อสำนักงาน

มาตรา 250 เมื่อได้รับคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ตามมาตรา 249 ให้กิจการนั้นจำทำความเห็นเกี่ยวกับคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ตามแบบรายการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต.กำหนด และให้ยื่นต่อสำนักงาน พร้อมทั้งส่งสำเนาให้แก่ผู้ถือหุ้นทุกคนภายในกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต.ประกาศกำหนด

มาตรา 251 ห้ามมิให้ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ซื้อหลักทรัพย์ของกิจการก่อนที่คำเสนอซื้อหลักทรัพย์ที่ยื่นต่อสำนักงานจะมีผลใช้บังคับและได้ดำเนินการตาม มาตรา 248 ในระหว่างเวลานับจากวันที่คำเสนอซื้อหลักทรัพย์มีผลใช้บังคับ จนถึงวันที่พ้นกำหนดระยะเวลารับซื้อที่กำหนดไว้ในคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ ห้ามมิให้ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เข้าซื้อหลักทรัพย์นั้น โดยวิธีการอื่นใด นอกจากที่ได้กำหนดไว้ตามคำเสนอซื้อหลักทรัพย์นั้น

มาตรา 252 เมื่อครบกำหนดระยะเวลารับซื้อที่กำหนดไว้ในคำเสนอซื้อหลักทรัพย์แล้ว หากปรากฏว่าผู้ถือหลักทรัพย์ได้แสดงเจตนาขายหลักทรัพย์ที่ตนเองถืออยู่ให้แก่ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์มากกว่าจำนวนที่ได้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ไว้ ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ต้องซื้อหลักทรัพย์นั้นไว้ทั้งหมด เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

1. ในกรณีที่หลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน หรือหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์และผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์มีความประสงค์จะมีให้หลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป
2. ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์มีความประสงค์จะเปลี่ยนวัตถุประสงค์สำคัญของกิจการ
3. ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์มีความประสงค์จะเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ของกิจการนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการ
4. กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์จะต้องชำระราคาหลักทรัพย์แก่ผู้ขายหลักทรัพย์โดยทันทีที่ได้รับมอบหลักทรัพย์และในกรณีที่หลักทรัพย์ที่ซื้อขายดังกล่าวเป็นหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ให้ถือว่าเป็นการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์

มาตรา 253 เมื่อผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ได้เสนอซื้อหลักทรัพย์ไว้ในราคาหนึ่ง แต่ปรากฏว่ามีผู้ถือหลักทรัพย์แสดงเจตนาขายหลักทรัพย์ไม่ครบตามจำนวนในคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ หากผู้ทำ

คำเสนอซื้อหลักทรัพย์ต้องการจะซื้อให้ครบตามจำนวน ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์จะเสนอราคาใหม่ที่สูงกว่าเดิมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ต้องชำระราคาค่าหลักทรัพย์ในส่วนที่เพิ่มขึ้นกับผู้ถือหลักทรัพย์ที่ได้แสดงเจตนาเสนอขายหลักทรัพย์ในครั้งก่อนด้วย

มาตรา 254 ในกรณีที่ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เพื่อเข้าครอบงำกิจการมีความประสงค์มิให้หลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือที่ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ต้องระมัดระวังประสงคโดยชัดแจ้งในคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ไว้ด้วย

มาตรา 255 บุคคลที่เคยทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เพื่อเข้าครอบงำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการสำเร็จหรือไม่ จะทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เพื่อเข้าครอบงำกิจการได้อีกภายหลังระยะเวลาหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลารับซื้อที่กำหนดไว้ในคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ครั้งก่อน เว้นแต่คณะกรรมการ ก.ล.ต.จะอนุมัติเป็นการอื่น

มาตรา 256 ให้ผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ที่ได้ซื้อหลักทรัพย์ไว้เรียบร้อยแล้ว รายงานผลการซื้อหลักทรัพย์ต่อสำนักงานภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ก.ล.ต.กำหนด การรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต.ประกาศกำหนด

มาตรา 257 ให้สำนักงานเก็บรักษาข้อมูลคำเสนอซื้อหลักทรัพย์นั้นเพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้เป็นระยะเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่คำเสนอซื้อหลักทรัพย์มีผลใช้บังคับ

มาตรา 258 หลักทรัพย์ของกิจการที่บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนดังต่อไปนี้ถืออยู่ให้นับรวมเป็นหลักทรัพย์ของบุคคลตาม มาตรา 246 และมาตรา 247 ด้วย

- (1). คู่สมรสของบุคคลดังกล่าว
- (2). บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว
- (3). ห้างหุ้นส่วนสามัญที่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลตาม (1) หรือ (2) เป็นหุ้นส่วน
- (4). ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลตาม (1) หรือ (2) เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบหรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบที่มีหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของหุ้นทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัด
- (5). บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (3) หรือ (4) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น หรือ

(6). บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (3) หรือ (4) หรือบริษัทตาม (5) ถือหุ้นรวมกันเกินกว่าร้อยละสามสิบ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น

(7). นิติบุคคลที่บุคคลตามมาตรา 246 และมาตรา 247 สามารถมีอำนาจในการจัดการในฐานะเป็นผู้แทนของนิติบุคคล

มาตรา 259 ในกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการถือหลักทรัพย์อันมีลักษณะที่นับรวมเป็นหลักทรัพย์ ของบุคคลเดียวกันตามมาตรา 258 ให้สำนักงานแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวชี้แจงหรือดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง หากบุคคลดังกล่าวมิได้ชี้แจงหรือดำเนินการแก้ไขภายในกำหนดเวลาที่สำนักงานกำหนดให้ถือว่าเป็นการถือหุ้นอันเข้าลักษณะที่กำหนดไว้ตามมาตรา 258

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542

หมวด 3

การป้องกันการผูกขาด

มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม

(2) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่เป็นการบังคับโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมอย่างไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้าของตนต้องจำกัดการบริการการผลิต การซื้อหรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น

(3) ระวัง ผลิต หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้าเพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(4) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

การประกาศกำหนดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุไว้ให้บังคับแก่การรวมธุรกิจที่มีผลให้มีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด

การรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(1) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลงหรือเกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น

(2) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของรัฐกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการ

(3) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของรัฐกิจอื่น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวกหรือการจัดการ

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ผู้ประกอบธุรกิจยื่นคำขอต่อคณะกรรมการตามมาตรา 35

มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ นั้นเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่ง หรือบริการใดบริการหนึ่งในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) กำหนดราคาขายสินค้าหรือบริการเป็นราคาเดียวกัน หรือตามที่ตกลงกัน หรือจำกัดปริมาณการขายสินค้าหรือบริการ

(2) กำหนดราคาซื้อสินค้าหรือบริการเป็นราคาเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน หรือจำกัดปริมาณการรับซื้อสินค้าหรือบริการ

(3) ทำความตกลงร่วมกันเพื่อเข้าครอบครองตลาดหรือควบคุมตลาด

(4) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการหรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ

(5) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายหรือลดการจำหน่ายหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดลูกค้าที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้ได้โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่จำหน่ายสินค้าหรือบริการนั้นแข่งขัน

(6) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะซื้อสินค้าหรือบริการได้ หรือกำหนดตัวผู้ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจจะซื้อสินค้าหรือบริการได้

(7) กำหนดปริมาณของสินค้า หรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิตซื้อ จำหน่าย หรือบริการ เพื่อจำกัดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(8) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิต จำหน่าย หรือให้บริการ โดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น

(9) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกัน หรือประเภทเดียวกัน

(10) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้าหรือ การบริการเพื่อให้ปฏิบัติเป็นแบบเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน

ในกรณีที่มีความจำเป็นทางธุรกิจที่ต้องกระทำการตาม (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) ในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งให้ผู้ประกอบธุรกิจยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา 35

มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะเป็นโดยทางสัญญา นโยบาย ความเป็นหุ้นส่วน การถือหุ้นหรือมีความสัมพันธ์ในลักษณะอื่นใดทำนองเดียวกัน ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้บุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรที่ประสงค์จะซื้อสินค้าหรือบริการมาใช้เองต้องถูกจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรโดยตรง

มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันมิใช่การแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ขัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือเพื่อมิให้ผู้อื่นประกอบธุรกิจหรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจ

มาตรา 30 ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้า ระบุรับ หยุค หรือเปลี่ยนแปลงการมีส่วนแบ่งตลาด ในการนี้คณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 31 ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนมาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 หรือมาตรา 29 ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจ ระบุรับ หยุค หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำดังกล่าวได้ ในการนี้คณะกรรมการจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติไว้ในคำสั่งด้วยก็ได้

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา 46

ผู้ประกอบธุรกิจจะเรียกร้องค่าเสียหายจากคณะกรรมการเพราะเหตุที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งมิได้

หมวด 4

การขออนุญาต และการพิจารณาอนุญาต

มาตรา 35 ผู้ประกอบธุรกิจใดประสงค์จะขออนุญาตกระทำการตามมาตรา 26 หรือมาตรา 27 (5) (6) (7) (8) (9) และ (10) ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

คำขออนุญาตอย่างน้อยต้อง

- (1) มีเหตุผล และความจำเป็นในการกระทำ
- (2) ระบุวิธีดำเนินการ
- (3) กำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการ

มาตรา 36 ในการพิจารณาคำขอตามมาตรา 35 ให้คณะกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ ทั้งนี้ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจ อนุกรรมการ เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจง และแสดงพยานหลักฐานประกอบคำ ชี้แจงของตนตามสมควร

ในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ คณะกรรมการจะขยายเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องบันทึกแสดงเหตุผล และความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ในการพิจารณาวินิจฉัยด้วย

มาตรา 37 เมื่อคณะกรรมการได้สอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขออนุญาตตามมาตรา 35 ของผู้ประกอบธุรกิจใดมีความจำเป็นตามควรทางธุรกิจเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจไม่เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และไม่กระทบประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ ของผู้บริโภคส่วนรวม ให้คณะกรรมการสั่งอนุญาตเป็นหนังสือให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนั้น แต่ถ้า คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบธุรกิจนั้น โดยไม่ชักช้า

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลา หรือเงื่อนไข ใดๆให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้ และเมื่อเห็นว่าภาวะเศรษฐกิจ ข้อเท็จจริงหรือ พฤติกรรมที่คณะกรรมการอาศัยเป็นหลักในการพิจารณาอนุญาตเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการจะ แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกระยะเวลาหรือเงื่อนไขดังกล่าวในเวลาใดก็ได้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอรอนงค์ ม่วงพันธ์ เกิดเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2521 ที่โรงพยาบาลหัวเฉียว จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ระดับปริญญาตรีจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และระดับปริญญาโทจากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันทำงานที่บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย